

Presidentkampen

Jeg trekker meg som presidentkandidat

Andreas Høstmælingen

fagpolitisk direktør, RBUP og Oppland lokallags kandidat til presidentvervet i Psykologforeningen

Jeg har innsett at forutsetningene for å være den lederen jeg ønsker å være ikke er til stede. Derfor trekker jeg meg.

Andreas Høstmælingen velger å trekke seg som kandidat til presidentvervet i Norsk psykologforening.

Jeg har innsett at jeg ønsker å være leder for en faglig forening, ikke en fagforening. Jeg erkjenner at forutsetningene for å være den lederen jeg ønsker å være for Norsk psykologforening ikke er til stede. Derfor trekker jeg meg som presidentkandidat.

En høst med mange debatter og meningsutvekslinger har tydeliggjort uenigheter mellom Håkon Kongsrud Skard og meg om hva som bør være veien videre for Norsk psykologforening. Jeg har gjentatte ganger sagt at jeg mener fag og medlemmenes interesser bør være likestilt. Etter å ha debattert dette temaet igjen og igjen, har det blitt klarere for meg at det jeg egentlig mener er at faget alltid må komme først.

Jeg har kommet til erkjennelsen at jeg først og fremst er opptatt av psykologien i all sin bredde og hvordan psykologiske teorier og modeller kan anvendes for å skape bedre tjenester for befolkningen.

Jeg brenner for hvordan denne kunnskapen kan omsettes og implementeres i praksis. Jeg har fått erfaring med hvordan fagfelleskap bestående av mangfoldet av tjenesteytere, forskere og brukere kan dra sammen for å tenke nytt og visjonært om fag- og tjenesteutvikling.

Jeg vil at psykologisk kunnskap skal være retningsgivende for foreningens politikk og at medlemmenes interesser må innrettes etter dette.

Jeg aksepterer ikke Skards premiss om at medlemmene vet best selv hva som er godt fag. Jeg mener derfor forpliktelsen til å identifisere og etterleve prinsipielle faglige føringer må komme først. Og jeg er ikke villig til å rette meg etter medlemmenes røst om den skulle gå på tvers av dette.

Men vi er en medlemsforening som skal jobbe for medlemmenes interesser, hva de enn viser seg å være. Formålsparagraf og prinsippprogram er tydelig på dette. Og jeg erkjenner at min holdning er på kollisjonskurs med grunnleggende forutsetninger for å lede en medlemsforening. Selv om jeg opplever å ha fått stor grad av støtte og tillit, og selv om jeg skulle fått nok stemmer til å innta taburetten, innser jeg at mitt lederskap ville blitt splittende. Og jeg ønsker ikke være en splittende leder. Denne erkjennelsen hadde jeg ikke i starten av valgkampen. Den har kommet underveis som et resultat av debatter og meningsutvekslinger hvor man stadig tvinges til å tydeliggjøre sine standpunkter.

Jeg har innsett at forutsetningene for å være den lederen jeg ønsker å være ikke er til stede. Derfor trekker jeg meg.